
W BLASKU MIŁOŚCI

MOJA MIŁOŚĆ NIE ODSZKUPI od Ciebie ...

WARTO DLA TEJ MIŁOŚCI ŻYĆ by w Nim być!

Niech zwycięstwo Chrystusa nad śmiercią stanie się udziałem każdego z nas i odnowi nadzieję, że doczekamy się radosnego poranka w własnej wielkanocy,

Że popłynie jak rzeka naszym zbawienie od Boga ...- jak to przepowiedział prorok Izajasz.

Miłość będzie naszym wiecznym życiem i już musimy tu do niej zbliżyć się tak, jak to tylko możliwe. Kto kocha ludzi jak Chrystus, kocha Kościół, gdy pragnie tak jak On aby należeli wszyscy do Boga.

Bo gory moga ustąpić i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od ciebie i nie zachwieje się moje przymierze pokoju, mówi Pan, który ma litość nad tobą.

(Iz 54, 10)

ABC SPOŁECZNEJ

KRUCJATY MIŁOŚCI

1. Szanuj Każdego człowieka, bo Chrystus w nim żyje. Bądź wrażliwy na drugiego człowieka, twój brata / siostrę /

2. Myśl dobrze o Wszystkich - nie myśl źle o nikim. Staraj się nawet w najgorszym znaleźć coś dobrego.

3. Mów zawsze życzliwie o drugich - nie mów źle o bliźnich. Napraw słowem wyrządzoną krzywdę. Nie czyn rozdźwięku między ludźmi.

4. Rozmawiaj z każdym językiem miłości. Nie podnos głosu. Nie przeklinaj. Nie rób przykroci.

Nie wyciskaj łez. Uspakajaj i okazuj dobro.

5. Przebaczaj wszystko, wszystkim. Nie chowaj urazy w sercu. Zawsze pierwszy wyćgnij rękę do zgody.

6. Działaj zawsze na korzyść bliźniego. Czyn dobrze każdemu, jakbyś pragnął, aby tobie tak czyniono. Nie myśl o tym, co tobie jest kto winien, ale co ty jesteś winien.

7. Czynnie w cierpieniu współczuj. Chętnie spiesz z pociecha, rada, pomoc, sercem.

8. Pracuj rzetelnie, bo z owoców twojej pracy korzystają inni, jak ty korzystasz z pracy drugich.

9. Wszczęć społeczna się w pomoc bliźnim. Otwórz się ku ubogim i chorym. Używaj ze swego. Staraj się dostrzegać potrzebujących wokół siebie.

10. Młdł za wszystkich się, nawet za nieprzyjaciół.

/ Kard. Stefana Wyszyńskiego /

Przykazanie miłości bliźniego jest sercem chrześcijaństwa - wiary - klinij w obrazek

DROGA DO DOSKONAŁOŚCI

Dla zrozumienia postępu miłowaniu Boga w Trójcy Jedynego należy wiedzieć, że jest sześć stopni, które powoli i po kolei trzeba przejść, by dojść do doskonałej Miłości / Na podstawie św. Bonawentury /.

Pierwszym stopniem

środek jest, żeby człowiek uczy się kosztować, jak słodkim jest Pan. To w momencie dzieje się wtedy, kiedy rozmyślanie o miłości Bożej rodzi środek w sercu.

Drugim stopniem

pragnienie jest, kiedy dusza przyzwyczai już do środka, wtedy rodzi się w niej taka siła i moc, że nic innego nie może jej zaspokoić, jedynie doskonałe posiadanie tego, kogo ona kocha, ponieważ może nie dosięgnąć, bo jest daleko, dlatego ustawicznie wykracza Poza siebie i wychodzi za pomoc ekstatycznej miłości ...

Trzecim stopniem

nasylenie jest, które powstaje w momencie z pożądania. Dusza, żywiwo pragnieca Boga i dąca wzwyż, do wszystkiego co zostaje poniżej nabiera niechęci. Dlatego bądąc nasycon jakby, nie może znaleźć w niczym może pokarmu poza samym umiłowanym, jak człowiek nasycony, jeśli spożyłby pokarm, dozna raczej odrazy smaku niż tak na tym stopniu miłości robi dusza w odniesieniu do wszystkiego, co ziemskie.

Czwartym stopniem

Upojenie Jest, ktor rodzi się z nasycenia. Upojenie polega na tym,   kto tak wielką mi oci  kocha Boga,   już nie tylko odsuwa pociach , ponadto czuje ale zadowolenie z udręki i szuka jej zamiast pociachy i moca mi oci tego, kogo kocha, raduje się z kar, zniewag Apostoł jak Plag.

Piątym stopniem

Bezpiecstwo jest, ktor rodzi się z upojenia. Dusza, czując tak wielką mi oci Boga,   ch nie poniosłaby dla niego wszelka szkod  i wszelka obelg , precz odrzuca lęk i nabywa takiej wielkiej ufności w pomoc boską,   s dzi, iż nie oderwana od Boga w Sposób może zosta . Właśnie na tym stopniu byl Apostoł, gdy m wi : któ może nas od czy  od mi oci Chrystusa!

prawdziwa i pełna jest cisza, w ktorej panuje tak wielki pokój i odpoczynek,   dusza w pewien sposób trwa w milczeniu i we  nie i umieszczona w jakby arce Noego, gdzie nie doznaje żadnego niepokoju. Bo któ może zaniepokoi  takiego ducha, ktorego nie wzburza zaden bodziec po dliwo ci, ani nie pod ega zaden o cie  bojaźni? Pokoji w takim duchu jest ostateczny stan i odpoczynek, i tam odpoczywa prawdziwy Salomon, gdyż stało się w pokoju Jego miejsce. Osiągnięcie tej ciszy możliwe jest jedynie przez mi oci. Zdobywszy ją, człowiek bardzo łatwo może robi  wszystko, co należy do doskona oci, czy dzia a , czy cierpie , czy  y , czy umiera . Zatem trzeba starac się o mi oci w postęp, ponieważ postęp w niej sprowadza Doskona  Wszystkich Dobr, R CZY nam jej udzieli  Ten, ktory żyje i króluje na wieki wiekw. Amen.

Prośmy matk  Chrystusa po redniczk  Wszystkich  ask o wstawiennictwo u swojego Syna. Ona jest Ikona Kościoła i Gwiazd  Nowej Ewangelizacji. Uczy nas jak wierzy  i bezgranicznie ufa  Bogu. Swoim życiem ukazuje,   prawdziwa mi oci  czy się z przyściem krzyża i cierpienia, i tylko ta droga wiedzie do prawdziwego zjednoczenia z Chrystusem. Jest Znakiem Niezawodnej Nadziei. Tam gdzie panuje wielka ufność ku Niej i Jej wiara w zwycięstwo, tam Bóg dokonuje przez Nia cudw swej przedziwnych potęgi. Nowość Ewangelii nie polega na tym,   przekazuje jaką nieznana dotąd nauke. Ewangelia przekazuje to, co Bóg objawi  już wcz niej, Ale co było dla człowieka niezrozumiale albo niemożliwe do wypełnienia. Przez ewangelie Bóg czyni "wszystko nowe" (por. Ap 21,5) - przemienia serce człowieka wier cego i uzdalnia go do kochania taka mi oci , kocha jaką On sam. Przyjmowanie tej nauki polega na tym,   człowiek próbuje wype ni  swoje życie tajemnic  mi oci według zamysłu Bożego, mi oci Boga, ludzi i samego siebie.

Starajmy się najpierw o królestwo Boga i Jego sprawiedliwość, o mi oci i pokój wszystko inne dodane będzie nam, jak poucza nas Ewangelista Mateusz

/ Por.Mt 6,25-34 /

Ojczyzno moja kochana, Polsko, o gdyby  wiedziała, ile ofiar i modów za ciebie zanosz .ale uważaj i oddawaj chwał Bogu, Bóg cię wywyższa i wyszczególnia, ale umiej by  wdzięczna.

/ Dz.S.Faustyny 1038 /

(...) PolskÄ szczeglnie umiowaem, jeeli bÄdzie posuszna woli mojej, wywyszÄ jÄ w potÄdze i wiÄtoci. Z niej wyjdzie iskra, ktra przygotowuje wiat na ostateczne moje przyjcie.

/ Sowa Pana Jezusa, Dz.1732 /

BÄdmy wiÄc roztropni i promy naszego StwrcÄ o potrzebne aski
i Dary Ducha w.!

YCIE W MIO CI JEST SZCZÄ CIEM i radociÄ

ObowiÄzek bez Mioci rodzi stres

OdpowiedzialnoÄ bez Mioci rodzi bezwzglÄdnoÄ

SprawiedliwoÄ bez Mioci rodzi surowoÄ;

MÄdroÄ bez Mioci rodzi okruciestwo;

UprzejmoÄ bez Mioci rodzi obudÄ

GodnoÄ bez Mioci rodzi pychÄ

Posiadanie bez Mioci rodzi chciwoÄ

Wiara bez Mioci rodzi fanatyzm

ycie bez Mioci jest bez sensu. / Autor nieznaný /

MIO Ä ZNAJDUJE PRZYJEMNO Ä W PRAWDZIE

Wszystko cierpliwie znosi.

Mamy wypowiadaÄ prawdÄ, gdy inni milczÄ.

WyraaÄ mioÄ i szacunek, gdy inni sieja nienawioÄ.

ZamilknÄÄ, gdy inni mwiÄ.

ModliÄ siÄ, gdy inni przeklinajÄ.

Pomoc, gdy inni nie chcÄ tego czyniÄ.

PrzebaczyÄ, gdy inni nie potrafiÄ.

CieszyÄ siÄ zyciem, gdy inni je lekcewaÅ. (Ks. Jerzy PopieÅuszko)

WIECZNA JEST!

MiÅoÅÄ NIE LUBI BYÄ SAMA ...

MiÅoÅÄ nie lubi byÄ sama. MiÅoÅÄ woÅa o drugÄ osobÄ - bez moÅliwoÅci dzielenia siÄ sobÄ umiera. CÅÅ nie byÅby za BÅg, ktÅry zamknÄby siÄ w swojej samotnoÅci, otuliÅ wiecznoÅciÄ? Jakim duchowym kalekÄ staÅby siÄ czÅowiek, gdyby swoje "ja" obudowaÅ murem nie do zdobycia? Wszystko, cokolwiek istnieje, w MiÅoÅci ma swÅj poczÄtek. CaÅy Åwiat jest ucieleÅnionym gestem wyciÄgniÄtej dÅoni Boga, ktÅry powoÅujÄc go do ISTNIENIA, zaprosiÅ do UCZESTNICTWA w swojej chwale. PoniewaÅ czÅowiek sam z siebie nie jest w stanie przekroczyÄ granicy zycia i Åmierci, "SÅowo staÅo siÄ ciaÅem i zamieszkaÅo miÄdzy nami". Ludzki rozum nie jest w stanie ogarnÄ doniosÅoÅci tego wydarzenia. Ciasne sÄ nasze ludzkie miÅoÅci i niezdolne do ogarniÄcia tej tajemnicy czytaj dalej

Kochane dziecko! MiÅoÅÄ, to wiÄcej niÅÄz uczucie. WiÄcej niÅÄz cielesne zbliÅzenie. MiÅoÅÄ, to zaangaÅowanie, szacunek i troska. MiÅoÅÄ jest biegaczkÄ, ktÅra nigdy nie wycofuje siÄ z biegu, nawet jeÅli jest bardzo wyczerpana. Jest ÅoÅnierzem, ktÅry oddaje swÅj pÅaszcz towarzyszewi broni, mimo, Åe sam jest zmarzniÄty. Jest niczym biedna kobieta, ktÅra odwiedzajÄc wspaniale urzÄdzony dom bogatego sÄsiada, nie myÅli: "Szkoda, Åe ja tak nie mam". MiÅoÅÄ, to druÅyna piÅki noÅnej, ktÅra po wygranej w mistrzostwach nie cheÅpi siÄ tym przed pokonanÄ grupÄ. Jest jak kierowca stojÄcy w korku ulicznym, ktÅry wpuszcza przed siebie innego kierowcÄ. MiÅoÅÄ jest niczym ojciec, ktÅry karci swoje dziecko, ale nie przestaje chcieÄ dla niego jak najlepiej. MiÅoÅÄ zawsze mÅwi prawdÄ i raduje siÄ dobrem innych. MiÅoÅÄ jest jak piosenka, ktÅra nigdy siÄ nie koÅczy.... Twoja MiÅoÅÄ, BÅg

Dla pojednania Åwiat potrzebuje miÅoÅci.

KochaÄ - aby umieÄ powiedzieÄ: "PrzyjdÅdo mnie, kiedy chcesz"

KochaÄ - aby umieÄ prosiÄ bliÅniego: "jesteÅ mi potrzebny".

KochaÄ - aby umieÄ zauwaÅyÄ, Åe ktoÅ inny ma racjÄ.

KochaÄ - aby umieÄ cierpieÄ.

KochaÄ - aby byÄ przebaczyÄ zdolnym.

KochaÄ - to mieÄ odwagÄ powiedzieÄ prawdÄ.

KochaÄ - aby umieÄ z pokora powiedzieÄ: "Przepraszam CiÄ".

KochaÄ - aby umieÄ zamilczeÄ, by nie raniÄ drugiego sowem.

KochaÄ - aby spieszyÄ drugiemu z pomocÄ.

KochaÄ - aby stawiaÄ sobie Innym wymagania i

KochaÄ - aby rozdawac umiech swoj wszystkim.

KochaÄ - aby naladowaÄ Pana Jezusa

Wiara w Boga towarzyszy nam na wszystkich drogach i w przestrzeni wirtualnej teÅ. BÄdmy
wiadkami. Odwagi, nie lÄkajmy siÄ!

INTERNET JEST NOWYM FORUM GOSZENIA EWANGELII

/ OrÄdzie Jana Pawa II, 2002 r. /

Pantokrator - WszechmogÄcy, Mistrz UNIWERSUM, w istnieniu PodtrzymujÄcy

CHWALMY PANA - TakÅe w necie!